

16. 10. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Dítě má právo na rodinu

Nedávno objevila policie rodiče, jak i s osmiměsíčním dítětem stanují na břehu řeky Ostravice.

Skóre: 0.80

Název zdroje: Právo

Datum vydání: 16.10.2007

Nadpis: Dítě má právo na rodinu

Strana: 6

Pořadí: 6

Mutace: Celostátní

Rubrika: Publicistika

Autor: Anna Šabatová

Ročník: 17

Číslo: 241

Náklad: 153477

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 16.10.2007 07:04

Identifikace: DCPR20071016010036 cz

Klíčová slova: Soud (3x), právní (2x), ústavu, právně, státní, práva, zákonem, lidská práva, Evropský soud, lidského práva, rozsudky, odsoudil, rozsudku

Nedávno objevila policie rodiče, jak i s osmiměsíčním dítětem stanují na břehu řeky Ostravice. Nic nenaznačovalo, že by dítě bylo týráno nebo zanedbáváno. Z rozhodnutí sociálních pracovníků byl chlapeček převezen do nemocnice. Podle prvních zpráv se zdálo, že dítě skončí v kojeneckém ústavu. Událost měla ale nakonec šťastnější vyústění. Třiačacetileté matce nabídli azylový dům ostravské Charity a sociální pracovnice potvrdily, že vrácení chlapečka nebudou bránit. Skoro by se chtělo říci konec dobrý - všechno dobré. Případů, kdy se naopak dítě dostane do ústavu, protože rodiče nemají kde bydlet, je mnohem více.

Již tolikrát zaznělo, že Česká republika má v EU nejvyšší počet dětí v ústavech, že je skoro trapné to znovu opakovat. A po roce 1990 vlastně stoupá, neboť dětí je v ústavech zhruba stejně, ale všech dětí je mnohem méně než dříve.

Je prokázáno, že dítě, které vyrůstalo část dětství mimo rodinu, je pak ve svém dospělém životě vystaveno statisticky vyššímu riziku nezvládnutí běžných životních situací. Není ani nijak překvapivé, že i maminka z břehu Ostravice vyrostla v dětském domově. Malá citlivost české společnosti na to, že každé odnětí dítěte z rodiny je zásahem do základního lidského práva na rodinný život, vede k tomu, že zachraňujeme ohrožené děti, ale nepomáháme rodinám. Nejlepší pomocí dítěti je především pomoc rodičům, aby se dostali z nepříznivé situace. Chudoba, sociální vyloučení a ztráta bydlení jsou častým důvodem umístění dítěte do ústavu. Vybudování husté sítě sociálních služeb pro rodiny a odpovědná bytová politika obcí jsou nezbytným předpokladem snižování počtu dětí v ústavech. Loni a letos Evropský soud pro lidská práva dvakrát odsoudil Českou republiku za nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života právě za odnětí dětí. V jednom rozsudku uvedl:

Soud připomíná, že možnost umístit dítě do prostředí vhodnějšího pro jeho výchovu nemůže sama o sobě odůvodňovat jeho násilné odnětí biologickým rodičům; takový zásah do práva rodičů těžit se rodinnému životu se svým dítětem ve smyslu článku 8 Úmluvy musí být nadto ještě "nezbytný". Článek 8 navíc ukládá státu pozitivní závazky, které jsou těsně spjaté s účinným respektováním rodinného života. Jakmile je tedy prokázána existence rodinného vztahu, musí stát v zásadě jednat tak, aby se mohl rozvíjet, a přijmout vhodná opatření za účelem sloučení rodiče s dítětem. Sociálně-právní ochrana je součástí státní sociální politiky. Stát ale převedl na počátku devadesátých let bezúplatně na obce veškerý bytový fond, a přitom právně dostatečně neupravil povinnosti vyplývající z tohoto vlastnictví. Pokud nebude probíhající deregulace nájemného provázena zákonem o sociálním bydlení, můžeme v budoucnu očekávat, že počet dětí v ústavech nejenže nebude klesat, ale že dokonce stoupne a nepříznivé rozsudky ze Štrasburku budou přibývat.

O autorovi: Anna Šabatová (Autorka je členkou Rady vlády pro lidská práva)

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz